

Γήπεδο
Ποδοσφαίρου

HAPPY
VALLEY

Βρετανικές
Βάσεις
Επισκοπής

Κούριο

Παλιός Δρόμος Λεμεσού Πάρου

Προς εκκλησία
Αγίου Γεωργίου
του Σύμβουλα

Λεμεσός

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑ (ΧΑΠΠΥ ΒΑΛΛΕΪ) ΕΠΙΣΚΟΠΗ

Η νεοφανής και Θαυματουργός εκκλησία του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στην περιοχή Σύμβουλα στην στροφή του "Χάππυ Βάλεϋ".

Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου στο εξώφυλλο βρέθηκε σε αυτή την περιοχή σε ακροθαλασσιά μέσα σε μία σπηλιά πριν πολλά Χρόνια. Με θαύμα τα νερά της θάλασσας εκεί που βρέθηκε δέν είναι αλμυρά αλλά γλυκά.

Πολλά θαύματα γίνονται εκεί στην εκκλησία εις χάριν του Αγίου Γεωργίου στον Σύμβουλα

Γίνοντε παρακλήσεις με παρουσία Ιερέα

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΙΕΤΑΙ. ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΑ

Οι Άγιοι δεν ξεχνούν ακόμη και όταν οι άνθρωποι Τους ξεχνούν ! Το μόνο που θέλουν από εμάς είναι ΠΙΣΤΗ και ΠΡΟΣΕΥΧΗ και Αυτοί κάνουν το ΘΑΥΜΑ Τους. Έτσι έγινε τον Ιούνιο του 1992 με ένα ξεχασμένο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου σε μια ξεχασμένη κοιλάδα ή ρεματιά, μπορεί να πει κανείς στις Βρετανικές Βάσεις της Επισκοπής, που ονομάζεται Σύμβουλας, στην τοποθεσία HAPPY VALLEY (Χάππου Βάλλεϋ).

Μετά από δεκαετίες και εκατονταετίες ακόμη εγκατάλειψης, στο ερειπωμένο και κρυμμένο σε θάμνους Εκκλησάκι αντήχησαν ξαφνικά και πάλι ψαλμωδίες και άναψαν ευλαβικά τα καντήλια. Ένας χώρος λατρείας, που το είχε σκεπάσει ο χρόνος και τώρα ήρθε η ευλογημένη στιγμή να ξανααντηχήσουν οι ψαλμωδίες και να γεμίσει η Εκκλησία και ο περίβολος της με ευλαβείς προσκυνητές λόγω του Μεγάλου Θαύματος που έγινε και βρέθηκε το χαμένο Εκκλησάκι και λόγω των συνεχών θαυμάτων που γίνονται στον πολυθαυματουργό χώρο.

Όλα άρχισαν και ακολούθησε το μεγάλο θαύμα, όταν εγώ η ελάχιστη δούλη Του Τριαδικού Θεού, Ελένη Λεωνίδα Σκούρου, 47 χρονών, από τη Λεμεσό, παρουσίασα σοβαρό πρόβλημα με την καρδιά μου για πέντε χρόνια. Τον τελευταίο καιρό οι εξετάσεις, από ιατρούς στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό, έδειχναν ότι το 15% της καρδιάς μου εργαζόταν, είχε υποστεί σοβαρή υπόφραξη αρτηριών και έπρεπε πολύ σύντομα, ζήτημα ημερών, να ετοιμασθώ για εγχείρηση.

Όλα ήταν έτοιμα και είχαν σταλεί στην Λευκωσία τα

χαρτιά για να μου ορίσουν την ημέρα.

Ο γιατρός μου ο κ. Νίκος Τσαγγαρίδης έγραψε στο φάκελλο μου ότι είναι επείγον. Συχνά έπρεπε να παρουσιάζομαι στο Νοσοκομείο, στο τμήμα εντατικής μονάδας, για εξετάσεις, εκτός εκτάκτων περιπτώσεων, που είχα κάποιες κρίσεις. Στο ενδιάμεσο διάστημα, που θα πήγαινα στη Λευκωσία, πήγα και σε άλλο γιατρό, εκτός Νοσοκομείου, και αυτός μου είπε ότι ως εκ θαύματος ζω με τόσο σοβαρό πρόβλημα και ότι έπρεπε να χειρουργηθώ από πολύ πριν. "Κάνετε ότι μπορείτε," μας είπε, "να χειρουργηθείτε το συντομότερο και θέλω να μάθω τα νέα σας". Ήθελε δηλαδή να ξέρει, αν θα ζήσω ή όχι ! Ο Λεωνίδας, ο σύζυγος μου, έπαθε σοκ, όταν μας είπε αυτό ο γιατρός και δεν μπορούσε να σταθεί στα πόδια του. Όταν ήρθαμε στο σπίτι, αυτός επικαλείτο την βοήθεια του Θεού και συλλογιζόταν τι θα κάνει να πουληθεί γρήγορα το σπίτι μας για να εξοικονομήσει λεφτά και να με στείλει για θεραπεία στο εξωτερικό (και έτσι να μην χειρουργηθώ στην Κύπρο). Μου έλεγε συνεχώς: "Μην φοβάσαι, θα κάνεις εγχείρηση και θα γίνεις καλά". Εγώ του έλεγα: "Δεν φοβάμαι εσύ να μην απελπίζεσαι και ο ΘΕΟΣ, άμα θέλει θα μας βοηθήσει να γίνω καλά και χωρίς εγχείρηση, να μου δώσει παράταση να ετοιμαστώ και πνευματικά.

"Επειδή όμως το πρόβλημα μου έγινε σοβαρό και ήταν ζήτημα ημερών η εγχείρηση, δεν πίστευε ότι θα μπορέσω να γίνω καλά χωρίς να χειρουργηθώ, αλλά εγώ του έλεγα: "θα ελπίζω και θα περιμένω την βοήθεια του Θεού να με απαλλάξει από όλα με ένα δικό Του τρόπο, ακόμη και πριν την ώρα που θα μπω στο χειρουργείο." Το μεγάλο Θαύμα έγινε και με απάλλαξε, κι ας είμαι πολύ ανάξια και

τιποτένια απέναντι Στον Τριαδικό Θεό μας. Τον Δημιουργό μας. Νοιάζεται για τα δημιουργήματά Του, διότι μας έπλασε κατά εικόνα και Ομοίωσή Του. Θέλει ο Θεός όλοι, “σωθήναι” και “εις επίγνωσην αλήθειας έλθειν” και γι’ αυτό μακροθυμεί και μας δοκιμάζει εως εκεί στο τελευταίο στάδιο αντοχής και ο Σταυρός, που μας φορτώνει είναι στα μέτρα του καθενός. Επεμβαίνει η Θεία Χάρις και μας δίνει βοήθεια και τότε, όπως είπε και στον τυφλό του Ευαγγελίου, να πορευόμαστε εν ειρήνη, “μηκέτι μαρτάνομε.”

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΕΝΑ ΠΡΩΙΝΟ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΗ ΜΟΥ

Ήταν 5:30 π.μ. μεταξύ ύπνου και ξύπνιου δύο νέοι όμορφοι και φωτεινοί: ο ένας Ανδρέας και ο άλλος Γεώργιος. Ο μεν Γεώργιος στα δεξιά του και ο Ανδρέας στα αριστερά του συζύγου μου, Λεωνίδα, τον οδήγησαν σε ένα δάσος και τον διέταξαν να ανεβεί στο βουνό. Και μάλιστα τους είπε: “δεν είναι αεροπλάνο που οδηγώ αλλά αυτοκίνητο.” Πως θα ανεβώ εκεί πάνω; “τους ρώτησε. “Κάνε μια προσπάθεια παιδί μου,” του είπαν. Και χωρίς να το καταλάβει πως βρέθηκε πάνω στο βουνό. Από εκεί του έδειξαν κάτω την κοιλάδα και τον ρώτησαν τι βλέπει. Και αυτός απαντά: “βλέπω πολλά χαλάσματα και μια Εκκλησία”. Ο Άγιος Γεώργιος τον ρωτά: “Γυρεύεις καμιά Εκκλησία;” “Ναι” του απαντά. “Αυτή”, του λέει, είναι η Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, που γυρεύεις και να πας να τη βρεις. “Και εκεί κοντά, που μένεις.” του παράγγειλε,

“έχει Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και θέλω να πάεις εκεί.” Τότε άπλωσε Το Χέρι Του ο Άγιος Γεώργιος και του έδειξε και του κατονόμασε από που να πάει και να ρωτήσει να τη βρει. Και αμέσως ο Λεωνίδας ήρθε στο δωμάτιο μου, που είχα ξυπνήσει πιά πρῶί εγώ, όπως συνήθιζα για να προσεύχομαι πριν ξυπνήσει εκείνος για να μην τον κουράζω και έλεγα Στον Κύριο και Θεό μου: “Δεν έκανες κάτι για μένα Θεέ μου, λόγω της αναξιοτήτας μου, αλλά εγώ περιμένω την βοήθεια σου Κύριε. Και ξαφνικά έρχεται ο σύζυγος μου και μου λέει: “πάλι είσαι γονατιστή και κλαίς; Σήκω και από σήμερα δεν είσαι άρρωστη ούτε εγχείρηση χρειάζεσαι πιά ούτε φάρμακα θα πίνεις”. Και αμέσως κατάλαβα ότι ήρθε η ευλογημένη ώρα! Όταν τον ρώτησα τι είδε μου εξήγησε. Σημειωτέον ότι εγώ παρακαλούσα τον Θεό να κάνει κάτι για μένα, αλλά να μου αφήσει σημάδι ότι είναι η δική Του Δύναμη που επενέβη και δεν είναι της Επιστήμης. Και διάλεξε ο Πανάγαθος Θεός και πήγε στον σύζυγο μου και του υπόδειξε το ερειπωμένο Μοναστήρι που ήταν αγνοημένο και τελείως άγνωστο στον κόσμο, σε εμάς, αλλά και στη Μητρόπολη. Πιστέψαμε από την πρώτη στιγμή ότι ήταν επίσκεψη Του Θεού προς εμάς, στους μηδαμινούς δούλους Του. Αμέσως ένοιωσα καλά, διότι τον τελευταίο καιρό ένοιωθα συνέχεια πόνους και πολλές φορές έμενα αναισθητή. Αμέσως ένοιωσα μια γαλήνη και μια γλυκύτητα να διαπερνά μέσα μου.

Την ίδια μέρα αρχίσαμε την αναζήτηση της μικρής Εκκλησίας, εδώ στη Λεμεσό, όπως του εξήγησε ο Άγιος Γεώργιος. Την βρήκαμε και ήταν ένα πολύ μικρό Εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, στο Τούρκικο Συνοικισμό,

λίγο πίσω από την Εκκλησία του Αγίου Αντωνίου , κοντά στη θάλασσα και ονομάζεται “Άγιος Γεώργιος του Φτωχού”. Μέχρι εκείνη την ημέρα σε εμάς και σε πολλούς άλλους ήταν άγνωστο. Ήταν στο μέσο της εβδομάδας και την Κυριακή θα πηγαίναμε να αναζητήσουμε την Εκκλησία Του Αγίου Γεωργίου στο δάσος της Επισκοπής, στον Σύμβουλα, κοντά στο HAPPY VALLEY (Χάπυ Βάλλευ), όπου τον οδήγησαν τον σύζυγο μου οι δύο Άγιοι: Γεώργιος και Ανδρέας.

Προτού να πάμε ρωτήσαμε αρκετό κόσμο αλλά κανείς δεν γνώριζε, αν υπήρχε Εκκλησία εκεί. Εμείς θα προχωρούσαμε με σιγουριά ότι θα υπήρχαν έστω και κάποια θεμέλια Εκκλησίας. Το πρωί της Κυριακής πήγαμε να εκκλησιαστούμε σε μία Εκκλησία, που είναι αφιερωμένη στον Απόστολο Ανδρέα. Όταν ξεκινήσαμε να πάμε σε μία Εκκλησία Του Αποστόλου Ανδρέα, που γνωρίζαμε πολύ καλά, όμως συνέχεια χάναμε τον δρόμο και δεν βγαίναμε στην Εκκλησία τότε είπαμε να πάμε στην Εκκλησία του Αποστόλου Ανδρέα στη Μέσα Γειτονιά. Και πράγματι μας φανέρωσε ο Άγιος ότι ήθελε εκεί να πάμε. Καθώς περνούσα μπροστά από την εικόνα του Αποστόλου Ανδρέα, που ήταν στημένη πάνω στο σταν και χωρίς να προσέξω εγώ ποιά εικόνα ήταν, ένιωσα ένα χέρι να με αγγίζει στη μέση μου. Δεν ήξερα τι ήταν! Όταν όμως πήρα λαμπάδα και πήγα να την ανάψω είδα το εικόνισμα του Αποστόλου Ανδρέα πάνω στο σταν και κάτι σαν ρεύμα με κτύπησε! Ένωσα ρίγος σε όλο μου το σώμα και κατάλαβα ότι εκεί ήθελε να ανάψουμε το κερί μας, σε εκείνο το ναό του! Την ίδια μέρα είχαμε βάπτισή συγγενική στο ναό του Αγίου Γεωργίου στον Ύψωνα και πήγαμε. Όταν στο τέλος πήγα να προσκυνήσω, σαν ήμουν μπροστά στο εικόνισμα

του Αγίου Γεωργίου με έπιασε μια κρίση της καρδιά μου, που παρέλυσε το σώμα μου. Παρακαλούσα τον Άγιο να λυπηθεί τα παιδιά, την οικογένει μου, αν εγώ δεν το αξίζω και να είναι θαύμα αυτό που φανέρωσε στον άνδρα μου, και να μην είναι για να πεθάνω μέσα στο ναό του.

Πράγματι αμέσως έφυγε ο πόνος και βρήκα τις αισθήσεις μου και ήρθαμε σπίτι, πήραμε λάδι, κερί και ότι άλλο χρειάζονταν και πήγαμε για αναζήτηση της Εκκλησίας στον Σύμβουλα με σιγουριά ότι θα βρούμε σημάδια Εκκλησίας, να ανάψουμε καντήλι, κερί έστω και θεμέλια ελπίζαμε να βρούμε να προσευχηθούμε. Για μας ήταν τελείως άγνωστος τόπος! Όταν πήγαμε στο σημείο που τον οδήγησαν οι δύο Άγιοι, είδαμε ένα αγροτικό δρόμο και προχωρήσαμε σε μια κοιλάδα σαν σήραγγα. Σαν προχωρήσαμε λίγο είχε και άλλους δρόμους, όμως εμείς μείναμε στο δρόμο που πήραμε και δεν είχαμε πρόθεση να φύγουμε ωστόσο είχε φως ημέρας θ'αναζητούσαμε θεμέλια Εκκλησίας ως εκ θαύματος μια αόρατη δύναμη μας καθοδηγούσε και μόλις προχωρήσαμε ένα χιλιόμετρο περίπου αντικρύσαμε μπροστά μας πολλά χαλάσματα στα αριστερά σαν ένα χωριό ερειπωμένο και στα δεξιά μέσα στους θάμνους μια μισογκρεμισμένη Εκκλησία.

Η συγκίνηση μας ήταν απεριγράπτη, πατήσαμε τους θάμνους μπήκαμε μέσα και τι να δούμε! Κάτω στην γωνιά στο πάτωμα στημένη μια μεγάλη εικόνα του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου! Δάκρυα χαράς και ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπο του Αγίου, που μας ήταν ο μεγάλος μεσίτης, γέμισαν τα μάτια μας! Δάκρυα χαράς προς Τον Τριαδικό Θεό, από εμάς τους ελάχιστους! Γυρίσαμε σπίτι και από εκείνη τη στιγμή που

βρήκαμε την ερειπωμένη Εκκλησία ένας πόθος με πλυμμύρισε να κάνω κάποιο έργο εκεί σε εκείνο το χώρο. Την επόμενη μέρα, μεσημέρι, ξάπλωσα λίγο να ξεκουραστώ και καθώς σκεφτόμουνα εκείνο το χώρο με τα πολλά ερείπια, έβλεπα ότι βρισκόμουνα σε εκείνο το βουνό, που οδηγήθηκε ο σύζυγος μου από τους Αγίους και ότι έπρεπε να κατεβώ από το βουνό προς την κοιλάδα και έλεγα μόνη μου: “Μα εγώ είμαι άρρωστη με την καρδιά μου και ούτε την σκάλα του σπιτιού μου δεν μπορώ να ανεβώ! Πως είναι δυνατόν να μπορέσω να κατέβω το βουνό ειςτην κοιλάδα και να επιστρέψω πίσω από την ανηφόρα;” “Δεν μπορώ,” έλεγα ξανά μόνη μου. “Στην επιστροφή θα πεθάνω, όμως πρέπει να κατέβω, γιατί έτσι πρέπει και ότι θέλει ο Θεός ας γίνει! Κατέβηκα μέσα στη νύκτα και βρέθηκα απέναντι από χαλάσματα και στεκόμουνα σε ένα χωματένιο δρόμο μπροστά από μία δεξαμενή και αναρωτιόμουνα ποίο χωριό ερειπωμένο είναι. Και βλέπω στα αριστερά μου ένα αμπέλι με μεγάλα φύλλα ολοπράσινα. Και ξαφνικά από τα χαλάσματα ξεπρόβαλε ένας Νέος ίσιος σαν λαμπάδα ψηλός με σγουρά μαλλιά. Φορούσε στολή αξιωματικού με κλώσια στους ώμους. Κρατούσε λόγχη στο χέρι στερεωμένη στο έδαφος. Και ξαφνικά έπεσε φως, δυνατό φώς και η λόγχη του έγινε πιά αστραφτερή! Στάθηκε σε λίγη απόσταση από μένα χωρίς να μου μιλήσει, και τότε εγώ συλλογίστηκα! “Τι γυρεύω εγώ εδώ, μέσα στη νύχτα μόνη μου, θα σκέφτεται ο Νέος.” Δείχνοντας του το σημείο, όπου πράγματι υπάρχει η Εκκλησία του λέω: “Ήρθα να κόψω λίγα φύλλα από αυτό το ωραίο αμπέλι.” Και τότε μου απάντησε: “Δεν γίνεται όποιος και νάναι να κόβει φύλλα και να φεύγει.” Και έκανα υπόκλιση. Είπα “εντάξει.” Και αμέσως ξύπνησα από

το λήθαργο.

Μετά από αυτό με κυρίεψε πιά πολύ ο πόθος να κάνω κάτι να αναστηλωθεί αυτό το Εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου στον Σύμβουλα και παρακαλούσα με πόθο ψυχής τον Άγιο Γεώργιο να με φωτίσει πως να το κάνω, γιατί ήθελε πολλή δουλειά. “Σε παρακαλώ Αγιέ Γεώργιε,” είπα, “βγάλε με από το αδιέξοδο.”

Και πάλι ο Άγιος πήγε στο σύζυγο μου, μέρα μεσημέρι, στην εργασία του, εκεί που δουλεύει σαν αποθηκάριος. Εκείνη τη στιγμή δεν υπήρχε κανένας άλλος στο χώρο εκείνο και άκουσε μια φωνή τόσο γλυκιά, που δεν μπορούσε να περιγράψει! Η φωνή του έλεγε: “Η Εκκλησία μου είναι παλαιά, η Εκκλησία μου θέλει κτίσμα.” Και όταν ήρθε σπίτι ήταν τόσο συγκλονισμένος έκλαιγε και προσπαθούσε να μου εξηγήσει τι συνέβη και πως υποσχέθηκε στο Θεό και στον Άγιο Γεώργιο να προσφέρει όλες τις οικονομικές του δυνάμεις, αν χρειαστεί να ζητιανεύει από τον κόσμο, να ζητά βοήθεια και έτσι να αναστηλώσει την Εκκλησία και να τοποθετήσει μέσα όλα τα Εκκλησιαστικά σκεύη μέχρι το πιά μικρό κομμάτι.

Μετά ζητήσαμε ακρόαση από τον Μητροπολίτη κ. Χρύσανθο με την ιδέα πως γνώριζε την ύπαρξη της ερειπωμένης Εκκλησίας στην περιοχή εκείνη. Μετά φέραμε χωρομετρικό σχέδιο, το οποίο έδειχνε από παλαιά την ύπαρξη της Εκκλησίας με το όνομα Άγιος Γεώργιος, τσιφλίκι του Σύμβουλα. Πράγματι από εκείνη τη στιγμή ο Σεβασμιώτατος έδειξε μεγάλη προθυμία, πήγε επι τόπου και έμεινε ενθουσιασμένος που φανερώθηκε αυτό το Εκκλησάκι, που για τόσα χρόνια ήταν άγνωστο. Ζητήσαμε Ιερέα να κάνουμε Δοξολογία, όπως ήταν ερειπωμένο. Μας έδωσε τακτικό Ιερέα, όποτε θέλουμε να τον φωνάζουμε

και μας ζήτησε να του εξηγήσουμε πως φανερώθηκε αυτός ο τόπος σε μας. Του είπαμε πως όλα φανερώθηκαν με το θέλημα Θεού και με τη χάρη του Αγίου Γεωργίου. Επειδή ήθελα να ξέρω τι να λέω στον κόσμο για το πρόβλημα υγείας που είχα, τότε πήγα στο Νοσοκομείο να προλάβω πριν με ειδοποιήσουν για την εγχείρηση χωρίς να τους πω φυσικά ότι έγινε θαύμα. Ζήτησα να μου κάνουν όλες τις εξετάσεις γενικά για να δω, τους είπα, πως είναι η κατάσταση μου πριν πάω να χειρουργηθώ.

Ο γιατρός μου ο κ. Νίκος Τσαγγαρίδης δεν μου αρνήθηκε. Με πέρασαν από μερικά μηχανήματα και μου έδωσαν τα χαρτιά να τα πάρω στον γιατρό μου. Αυτός τα έβλεπε και τα ξανάβλεπε, χωρίς να ξέρει τι να μου πεί. Στο τέλος μου είπε. "Έλα πάρτα σε άλλους ανθρώπους, σε άλλους γιατρούς να σου πουν, αν έχεις κάτι." Εγώ όμως περίμενα και το χειρότερο ακόμη και ήμουν σε θέση να το ακούσω. "Τι να σου πω," μου είπε, "δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα." "Και τι έγινε," του λέω, "το πρόβλημα μου, που ήθελε εγχείρηση;" Αυτός επέμενε ότι όλα φαίνονται καθαρά. Αμέσως εγώ ξέσπασα σε δάκρυα, δάκρυα χαράς αυτή τη φορά, αντί δάκρυα πόνου όπως πριν, του είπα ότι έγινε θαύμα και πήγα σε αυτόν να το επιβεβαιώσει με τη σειρά της η Επιστήμη. Όταν άκουσε τη λέξη "ΘΑΥΜΑ" αμέσως πετάχτηκε από την καρέκλα και έλεγε συνέχεια: "Μεγάλη η Χάρις των Αγίων! Εγώ το είδα και το πίστεψα από την πρώτη στιγμή." Μου ζήτησε μετά να του εξηγήσω πως έγινε το θαύμα.

Από εκείνη τη στιγμή έγινε μάρτυρας και ομολογεί το Χριστό και τα θαύματα Του και πολλές φορές έρχεται στη χάρη του Αγίου Γεωργίου στο Σύμβουλα και το ομολογεί στον κόσμο. Τον συγκλόνησε πολύ, επειδή ήξερε το

πρόβλημα και είδε το θαύμα με τα μάτια του. Μετά από λίγες μέρες μου είπε να σταματήσω όλα τα φάρμακα που έπαιρνα (13 την ημέρα για πέντε χρόνια). Παρακαλούσα πάντα το Θεό και τον Άγιο Γεώργιο να μην επιτρέψει να ξαναενοχληθώ με το ίδιο πρόβλημα για να μην πουν μερικοί που δεν πολυπιστεύουν ότι, "είδες δεν έγινε θαύμα," και παρακαλούσα το Θεό να στείλει ένα Άγγελο να μου το επιβεβαιώσει ότι έτσι θα γίνει, και μου έστειλε την Αγία Φωτεινή για να καταλάβω ότι όλοι οι Άγιοι που εχαριτώθηκαν από το Θεό είναι Άγγελοι.

Στις 8 μέρες από την μέρα του θαύματος μου εμφανερώθηκε η Αγία Φωτεινή η Κυπρία. Αυτή που άγιασε στο σπήλαιο του Αγίου Ανδρονίκου στο Καρπάσι και όχι η Σαμαρείτιδα που ήξερα εγώ μέχρι τώρα. Την είδα να στέκει μέσα σε ένα φωτεινό κύκλο και να περνά κι εγώ από δίπλα στο δρόμο. Φορούσε ρούχα μακριά και ένα μεγάλο μανδύλι. Τότε εγώ είπα: "Πότε έγινε τόσο όμορφη η Φωτεινή, που ήταν τόσο μελαχροινή;" Και μου λέει "Έμαθα πως έγινες καλά", και εγώ της είπα: "Έγινα καλά, Δόξα σοι ο Θεός", αλλά εγώ πήγα να της πω πως κάποτε έχω λίγη στεναχώρια, δεν με άφησε να ολοκληρώσω και μου είπε τρεις φορές: "Εγώ να δεις, εγώ να δεις, εγώ να δεις" και κάθε φορά χτυπούσε το χέρι της στο στήθος της και γύρισε και έφυγε προς τα Βόρεια.

Ο Ιερέας, μου είπε ότι αυτό θα πει πως μου φανερώθηκε η Αγία Φωτεινή η Καρπασίτισσα. Με αυτά που είπε έδειξε ότι λυπάται, γιατί το Σπήλαιο μέσα στο οποίο άγιασε έμεινε στα Κατεχόμενα με τους Τούρκους. Σε 2-3 μέρες άκουσα ότι κάποιος Ιερέας που ήταν εγκλωβισμένος και ήρθε στις ελεύθερες περιοχές, στο Συνοικισμό Κολοσσίου, κατάφερε και έφερε όλα τα Άγια Λείψανα της

Αγίας Φωτεινής. Όταν πήγα εκεί και του ανάφερα, τα έφερε έξω από το Ιερό, όπου τα είχε φυλαγμένα και τα ασπάστηκα. Και σε λίγες μέρες μου έφυγε και η στεναχώρια που είχα. Θα σας αναφέρω πως πράγματι η Αγία Φωτεινή μου έδωσε την στεναχώρια με ένα όραμα που είχα: είδα ότι πήγαινα με το σύζυγο μου στο θαυματουργό Εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου στο Σύμβουλα. Σε μια στιγμή λίγο πριν φθάσουμε ένοιωσα ότι ήθελα να κάνω εμετό και είπα στον σύζυγο μου να σταματήσει το αυτοκίνητο να κατέβω. Είδα ότι πράγματι έκανα εμετό και έφυγε μέσα από το στόμα μου ένα κουβάρι σαν χαλκι στρογγυλό, μαύρο, με κίτρινα στίγματα. Όταν άγγιξα πάνω του ήταν σαν τριχωτό και είπα τρεις φορές: "Παναγία μου είχα αυτό το πράγμα μέσα μου και ζούσα." Και από θαύμα από εκείνη τη στιγμή δεν έχω πια τίποτα εδώ και πέντε χρόνια.

Μετά από προσευχή πήρα λίγη δύναμη από Τον Τριαδικό Θεό να γράψω έστω και ανάξια και αδέξια που είμαι, λίγα από τα θαυμάσια, που Επιτρέπει μερικές φορές σε εμάς τα δημιουργήματα του για να ανοίγουν λίγο οι πνευματικοί οφθαλμοί, να αναζητήσουμε Τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας, τον Τριαδικό Θεό.

Όταν στον ένα χρόνο από το Μεγάλο Θαύμα ετοιμαστήκαμε να αρχίσουμε την αναστήλωση της ερειπωμένης Εκκλησίας, το τρακτέρ που είχαν πάρει οι εργολάβοι για να καθαρίσει το χώρο γύρο από την Εκκλησία, ανέσυρε ένα Λείψανο. Πήρα κάποια μεγάλα κομμάτια από Αυτό και τα πήρα στον Μητροπολίτη. Το βράδυ πήγαμε και μαζέψαμε και τα μικρά κομμάτια που απέμειναν. Την επομένη πήραμε κάποιο τεχνίτη να δουλέψει, αλλά εγώ και ο σύζυγος μου μείναμε μόνοι μας

έξω. Εγώ ένοιωσα κάτι να με καλεί και να μου υποδεικνύει ένα σημείο για να σκάψω να ανασύρω κάποιο Λείψανο. Πήρα ένα σκεπάρνι και άρχισα να σκάβω. Μόλις έκανα 3-4 τσαπιές βρήκα ένα κρανίο πρώτα και το σώμα μετά ολόσωστο, ενώ ο Λεωνίδας μου έλεγε: "Μα νομίζεις ότι τα Λείψανα είναι έτσι από πάνω τόσο ξέβασθα;" "Όταν τον φώναξα: "Έλα και βρήκα Λείψανο," νόμισε ότι βρήκα κανένα κομματάκι. Όταν το είδε πήρε το σκεπάρνι από το χέρι μου, αφού ξέσπασε σε λυγμούς άρχισε να σκάβει και έβγαλε και άλλα κομμάτια. Τα έβαλα όλα στην ποδιά μου, επειδή δεν είχαμε κανένα άλλο δοχείο και τα πήγαμε στο σπίτι μας.

Η ευωδία ήταν απέραντη. Ευωδίαζαν και τα Άγια Λείψανα και ο χώρος που ήταν! Αμέσως ενημερώσαμε τον σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Σε ένα χρόνο βρέθηκε ακόμη ένα Λείψανο από τον σύζυγο μου με Θαύμα. Πολλοί έρχονται και τα προσκυνούν και είδαν θεραπεία και σωματική και πνευματική. Μετά τα πήραμε στην Μητρόπολη για να μην γίνει καμμία παρεξήγηση, αλλά λυπηθήκαμε πολύ. Φέραμε τον Πνευματικό Πατέρα Στυλιανό, έκανε ευχή, τα ετοιμάσαμε και τα πήραμε στην Μητρόπολη. Ως εκ θαύματος ο Μητροπολίτης είπε στον σύζυγο μου: "Να πάρεις πίσω στο σπίτι σας να τα φυλάξεις. Είναι εκεί ο πιό κατάλληλος χώρος μέχρι να τελειώσει η Εκκλησία Του Αγίου Γεωργίου για να τα πάρουμε εκεί.

Πολλά είναι τα θαύματα που συνεχίζονται ακόμη να γίνονται στο νεοφανές Εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου στον Σύμβουλα. Απο μαρτυρίες που βρέθηκαν σε βιβλία κάποτε ήταν Μοναστήρι και ονομαζόταν Συμβούλιο του Κυρίου και εκεί εγίνοντο τα συμβούλια των

Εκκλησιών γι'αυτό πήρε το όνομα "Σύμβουλας." Μερικά βιβλία αναφέρουν κι' αυτά την ύπαρξη Μοναστηριού εκεί στον Σύμβουλα. Ένα βιβλίο με τίτλο "Χωριά και Πολιτείες της Κύπρου" αναφέρει ότι ένας απο τους Ηγούμενους του Μοναστηριού ήταν κάποιος Θεόδωρος, που αργότερα έγινε Επίσκοπος Πάφου και έγραψε το βίο του Αγίου Σπυρίδωνα για πρώτη φορά. Άλλο βιβλίο αναφέρει ότι σ'αυτό το Μοναστήρι έκαναν σταθμό για πολύ καιρό οι Άγιοι Νικόλαος, Σπυρίδωνας και Θεόδωρος Πάφου

Ελπίζουμε ότι σύντομα θα ξαναγίνει μεγάλη Μονή, όπως παλαιά. Ευχαριστώ Τον Τριαδικό Θεό και την χάρη του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, που μεσιτεύει στον Παντοκράτορα για κάθε περίπτωση μας και προπάντων για την σωτηρία της ψυχής μας

Με πνευματικό σεβασμό η ταπεινή και ελάχιστη δούλη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Για πληροφορίες:
Μοναχός Γερόντιος και Μοναχή Πολυχρονία
Ιερά Μονή Συμβούλου Χριστού
Άγιος Γεώργιος

Τηλ.: 25 391501

Η εκκλησία θα είναι ανοικτή καθημερινά
από το πρωί μέχρι το βράδυ.
Γίνοντε παρακλήσεις με παρουσία Ιερέα

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ Η ΩΡΑ 6.00 μ.μ.
ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ

ΟΣΟΙ ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ
ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΓΙΑ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ
ΑΡ. 0334-00-009246
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

*Έχει λειτουργία κάθε Κυριακή και κάθε μεγάλη γιορτή.

ΣΗΜ.: Εκεί στη Μονή του Σύμβουλα έχουμε ανακαλύψει ΤΡΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, οι οποίοι καθημερινά οραματίζουν πολλούς πιστούς για την ύπαρξη τους και τις βουλές τους και όταν ο κύριος οικονομήσει θα αποκαλυφθούν τα ονόματά τους.